

ansført i Betænkningen, at der undertiden har været givet saa strenge Love, at de ikke ere blevne efterlevede men have staaet som et dødt Bogstav, og dernæst har Besterhavet adskillige Gange gennembrudt eller oversvømmet Tangen og derved forandret Fiskebestanden i Limfjorden. Tangen er det $4\frac{1}{2}$ Mil lang liggende Lavland mellem Silfjorbalke og Bøvhjærg. Nogle af de Gennemføringer, der have haft størst Indflydelse, ere de, der ere foregaaede i dette Aarhundrede, navnlig da Gennemføringen ved Agger, der sikkerlig fikte Ratten mellem den 3dje og 4de Februar 1825. Der er nogle, der mene, at det var Ratten mellem den 27de og 28de November. Men vist er det, at det var i 1825. Dette Gennembrud holdt sig indtil Begyndelsen af Tredserne, da Thyborøn-Kanalen dannedes. Der har saaledes i over 70 Aar været umiddelbar Forbindelse mellem Besterhavet og Limfjorden, og det har bevirket, at Fiskebestanden til Dels er forandret. Rødspætten er saaledes f. Eks. saa godt som ny kommen ind i de 70 Aar. Naar jeg nu vil omtale Endringsforlaget Nr. 35 til § 22, vil jeg først forudsikke den Bemærkning, at Limfjorden er den eneste Fjord her i Landet, som har særskilt Lovgivning. Der er dobbelte Bestemmelser, nemlig Forbud mod Slandbringelse af Undermaalsfisk og Paabud om, hvor store Maskerne maa være i de Redfiser, hvormed Fiskene fanges. Jeg kunde have ønsket, at det sidste Paabud med Hensyn til Maskernes Størrelse kunde være udgaaet af Bestemmelserne, men da det mødte Modstand fra anden Side, turde jeg ikke fastholde dette Ønske. Min Opgave blev da at faa disse Maskbestemmelser indordnede indenfor saa faste Kammer, saa godt som det paa nogen Maade kunde lade sig gøre. De nuværende Lovbud ere efter min Mening noget vilkaarlige; de skabe Misforhold mellem Fiskerne og fælle Tilstanden til Kontrollen. Jeg vil i øvrigt indrømme, skønt Forlaget ikke gaar saa vidt, som jeg ønsker, at jeg dog tror, at det er noget af en Forbedring, naar der foreslaas, at der skal staa "Strækning" i Stedet for Stramning. Vi ville dermed betegne, at Masken skal ligge fast om Skælden uden at strækkes, og den kan jo strammes en Del, før den strækkes. Jeg tror ikke, det er saa vilkaarligt som det, vi have nu, og jeg vil derfor tilraade Bedtagelsen af dette. Det næste Endringsforlag, jeg skal omtale, er Nr. 40 til § 36. Naar jeg er gaaet med til at foreslaa, at denne Paragraf skal udgaa, er det ikke uden store Betæneligheder for Punkt 9's Bedkommende, som angaar Laasning af Vandet ind til Krif. Jeg har ikke

særlig ønsket at beholde de nuværende Bestemmelser netop ind til Krif, men derimod i og omkring Kanalen; thi det er erkendt, saa godt som af alle, at Limfjorden faar sin Fiskebestand og navnlig sin Rødspættebestand ind igennem Kanalen. Det er ogsaa udtalt i de Bemærkninger, som ledsagede Lovforlaget baade det, der var forelagt i Fjor, og det, der er forelagt i Aar. Der udtales, at de senere Aars Erfaringer have godtgjort, at Limfjorden faar sin Rødspættebestand derfra, og at der findes en stor Mængde og ødelægges en stor Mængde Yngel, navnlig i den Tid, da de indvandre, sikkerlig mest i Marts og April Maaneder; men for Resten vedbliver der vist at indvandre smaa Fiske ogsaa længere hen paa Sommeren. Nu ved jeg meget godt, at i det mindste den Rødspætte, der er større end 2 à 3 Tommer, godt kan taale at fanges, naar der er Forbud mod dens Slandbringelse og være lige levedygtig, naar den straks udsættes i Fjorden; men al den Yngel, som er mindre end 2 Tommer — atlsaa af Størrelse som en almindelig 5-Øre, og som efter de Oplysninger, der foreligger, opholder sig inden for Kanalen i den første Tid, er for stor til at kunne undgaa at fanges i smaamastede Nalegarn, men for lille og gennemsigtig og svag til at kunne taale at fanges i disse Garn og leve bag efter. Det er i det mindste min Overbevisning. Naar jeg desuagtet er gaaet med til at foreslaa, at denne Paragraf skal udgaa, er det grundet paa de nyeste Oplysninger fra biologisk Station, som, saavidt jeg har forstaaet dem, godtgøre, at disse Vandene nærmest omkring Kanalen ere saa overfyldte af Rødspætter, at de hindre hinanden i Bæksten, og at det derfor maafe ikke er nødvendigt at frede dem. Men jeg skal indrømme, at noget betænkelig er jeg ved at gaa med dertil.

Den næste Paragraf, jeg vil omtale, er § 41. Der staaer Udvalget delt i et Flertal og et Mindretal, og naar Flertallet her ikke har kunnet følge Forlaget — som ogsaa Mindretallet foreslaar ændret — om, at der i den vestlige Del af Limfjorden skulde være forskelligt Maal paa de Rødspætter, der maatte fanges — ikke saaledes som nu, hvor Rødspættemaalene er ens overalt i Limfjorden — saa er det ikke grundet paa, at vi mene, at Rødspættemaalene i Fremtiden skulde være ens over hele Limfjorden. Nej, tværtimod, det er ikke vor Mening, og derfor have vi ogsaa bidraget til, at Endringsforlaget Nr. 51 er blevet indsat, som giver de omboende Fiskere Ret til selv at bestemme forskelligt Maal, blandt andet kunne de forhøje Maalene paa Fiskene, og de kunne tage